

gav Anledning til en meget langvarig og jeg kan sige en meget hidsig Debat, hvorunder man fra Landbostandens Side rykkede frem med alle sine bedste Kræfter, naturligvis med den højtærede Landbrugsminister i Spidsen, men ogsaa de ærede Medlemmer for Rønne (Blem), Maribo (Ole Olsen), Give (N. C. Jensen) og Nakskov (Reventlow) traadte op med al den Kraft, de havde, for at bekæmpe dette Forslag. De gjorde, saa stærkt som de kunde, gældende, at der kunde slet ikke være Tale om at røre ved dette Forhold, Landboforeningerne skulde fremdeles administrere de Penge, som vare bevilgede til Husmandsbruget. Jeg kunde ønske fra denne Debat at citere nogle faa Udtalelser. Saaledes udtalte den højtærede Minister: „Da disse Bevillinger kom ind paa Finansloven, blev Uddelingen af dem lagt i Landboforeningernes Hænder, og jeg tror, at vi have Grund til at være tilfredse med det Arbejde, som Landboforeningerne have gjort paa dette Omraade. Det har aldrig nogen Sinde været en politisk Sag, og det bør heller ikke blive det . . . Vi have i Aarenes Løb set Husmænd og Gaardmænd, Forpagtere og Proprietærer arbejdesammen, hvad denne Sag angaar, og jeg tror, at det maa indrømmes, at det Arbejde, som de Mænd, der have lagt sig i Selen for denne Sag, have gjort, have vi Grund til at være glade ved og tilfredse med. Jeg ønsker derfor ikke den Bemyndigelse, som de to ærede Forslagsstillere ville give mig“. Men nu ønsker den højtærede Minister denne Bemyndigelse. Ja, Ministeren ryster ganske vist paa Hovedet, men han er dog gaaet med. Hvordan hans Sind egentlig er i Øjeblikket, ved jeg naturligvis ikke, men han er gaaet med. Ministeren sagde ja i Finansudvalget, og hele Finansudvalget er gaaet med. Nu ønsker man netop at give de Penge, som Landboforeningerne tidligere have haft at styre, direkte til Husmandsforeningerne. Jeg siger, at det er en storartet Vending, der er sket i denne Sag. Det er netop de Tanker, som vi Socialdemokrater forfægtede ved Finanslovens Behandling i 1901 og i Januar 1902, det er netop det Ændringsforslag, som vi den Gang stillede, der nu staar frem igen, og det er det, som hele Finansudvalget nu har sluttet sig om, og som den højtærede Minister har sluttet sig til, skønt han ryster paa Hovedet.

Det glæder mig derfor nu at høre den ærede Ordfører, det ærede Medlem for Rønne, i Dag saa smukt motivere dette: at vi skulle gaa den Vej at tage

Pengene fra Landboforeningerne og give dem forlods og direkte til Husmandsforeningerne. Det glæder mig, at han nu er kommen over til det samme Standpunkt, som vi Socialdemokrater stode paa for 4 Aar siden. Jeg skal tillade mig at oplæse, hvad den ærede Ordfører sagde i Januar 1902. Han sagde til mig: „Det ærede Medlem mener, at Husmændene staa som umyndige Børn, og nu kommer han med sine Ændringsforslag, ved hvilke de kunne faa Myndighedsbevilling i Orden. Jeg tror, at det ærede Medlem tager fejl. Bag disse Forslag ligger vel egentlig Ønsket om at faa Skellet draget mellem Husmænd og Gaardmænd, og faa vi de skarpe Grænser frem, tror jeg ikke, at det bliver til Lykke for Landbruget, hverken Husmænd eller Gaardmænd“. Men nu vil den ærede Ordfører selv være med til at drage dette Skel. Jeg benægtede den Gang, at det var et Skel; jeg sagde, det var ikke andet, end hvad der var naturligt og retfærdigt, det var urimeligt, at en hel Stand skulde staa umyndig, at den skulde lade sine Pengesager styre af andre. Men nu ere vi netop komne ind paa den Vej, den ærede Ordfører talte om: at faa Myndighedsbevillingen i Orden. Det er det, som sker ved dette Forslag, og der er ingen, som er mere glad over det end jeg, og denne Glæde deles sikkert af alle danske Husmænd.

Det ærede Medlem for Maribo (Ole Olsen) deltog ogsaa i Diskussionen den Gang. Han forsikrede os i høje Toner om det udmærkede Forhold, der var mellem Husmænd og Gaardmænd, Proprietærer o. s. v. ude paa Landet, og udtalte følgende: „Husmændene ere saa overordentlig veltilfredse hos os, at jeg er sikker paa, at de ikke ønske, at nogen Forandring skal ske paa det Omraade. Jeg er sikker paa, at de meget ville frabede sig, at de Beløb skulle uddeles gennem de nu oprettede Husmandsforeninger“. Ja, der ser man, hvorledes Tiden har gjort det ærede Medlems Udtalelser til Skamme. Han har ikke kunnet se ret langt ind i Fremtiden. Han talte om Forholdene hjemme i sit eget Sogn, og hvorledes det maaske havde været i den nærmest forudgaaende Tid. Men jeg vil sige, det ærede Medlem for Maribo er ikke nogen fremsynet Politiker paa dette Omraade. Nu komme netop Husmandsorganisationerne den ene efter den anden og bede om at faa deres Tilskud forhøjet, og det er, som sagt, glædeligt, at det er saaledes, at vi nu komme til at gaa netop